«DIAMANTEN VED MJØSA»

ATLUNGSTAD GOLF

ATLUNGSTAD
GOLF

Layout/oppsett: Ferskvann Reklamebyrå
Trykk: Reklamare
Bokbinderen: Julius & Ørenberg Bokbinderi AS

Foto forside: Ferskvann/Pål Henning Berg
Øvrige foto: Pål Henning Berg | Hilde Pram Sveum | Fredrik Hagen | Gunn Karin Siri | Eva Nordby

Forord

Da vi på ettersommeren 2017 snakket litt om det faktum at banen hadde vært i bruk i ti år, antydet Pål-Jan Stokke at det hadde vært fint om historikken, selv om den ikke var gammel, burde blitt nedtegnet. Siden jeg antydet at det var noe jeg kunne tenke meg å se litt på, så ble oppdraget fort mitt.

Kort eller lang historie: Det er klokt at den blir skrevet ganske fortløpende, da muntlige kilder er viktig i en slik prosess, og vi varer som kjent ikke evig. Det har vært en del samtaler og møter, særlig med personer som var sentrale i forprosessen og under byggingen, og de må nevnes her: Klaus Ove Liberg, Sturla Beidel, Hans Erik Stadshaug og Steinar Marthinsen.

Alle disse har hatt en rolle i ovennevnte prosess, og har bidratt med betydelig skriftlig kildemateriale, muntlige innspill og bilder/illustrasjoner.

Pål-Jan Stokke og Olav Mathiesen i Atlungstad Golf, og Kjell Kringsjå i Atlungstad Golfklubb takkes også for sine bidrag.

Takk til Gunn Karin Siri for hjelp med disposisjon og bilder/illustrasjoner, og en ekstra takk til Sturla Beidel for innspill og korrigeringer i språkvask og korrektur.

Eksternt var også et møte med Jan Tyriberget, tidl. ordfører i Stange og Jørn Haugen, tidl. Kommunalsjef i Stange nyttig for forhistoriens del. I den grad noe av innholdet oppfattes som vurderende, står dette helt for min regning, og er ikke å betrakte som klubbens eller selskapets vurderinger.

Sidene 1 – 43 er skrevet ferdig i 2018, mens det siste kapittelet er skrevet i mai 2019, av Pål-Jan Stokke og Inge Tilleraas i fellesskap.

Hamar i mai **2018**
Inge Tilleraas

Innhold

Forord ... 3
Innledning ... 7
Atlungstad's forhistorie ... 8
Ny golfbane? ... 10
Blir det en golfbane? ... 14
Avgjørelsen ... 17
Bygging av golfbane på Atlungstad ... 22
Organisering av virksomheter i Atlungstad Golf ... 24
Ni hull ferdig ... 27
Sluttoppgjøret ... 30
Drivingrange og korthullsbane ... 32
Fremtidsvyer ... 33
Organiseringen og administrasjon ... 35
Proer ... 36
Greenkeepere ... 37
Brennerikjelleren ... 38
Brygga ... 40
Atlungstad Golfklubb ... 41
Atlungstad Golf og fremtiden ... 44

Innledning

Atlungstad golfbane, som ferdig bane, er drøyt ti år gammel, men Atlungstad Golfklubb ble stiftet i 2003, og driftselskapet Atlungstad Golf er også eldre enn ti år, men det kommer jeg tilbake til. Hvis en tar med det som er direkte forhistorie til at vi i dag har golfbane på Atlungstad, så snakker vi heller 30 år.

Men golfhistorien i Hamarområdet er en del eldre enn det også. Et Wikipedia-søk sier følgende: «Ved opprettelsen av Norges Golfforbund i 1948 var det fire golfbaner i Norge: Oslo (Bogstad Golfbane), Borregård (i Sarpsborg), Høsbjør ved Elverum(!) og Bergen».

Geografikunnskapene til artikkelforfatteren er vel ikke imponerende, men det faktum at det, som Norges tredje golfbane, ble ferdigstilt en 9-hullsgolfbane ved Høsbjør Turisthotell i 1932 er mer imponerende. På samme måte som Borregård i Sarpsborg ble bygd for å tilfredsstille et «krav» fra engelske ingeniører, som ville spille golf på fritiden, er det engelskmennene som får «skylda» for Høsbjør også. Hotelleier Petter Louis Persen tok initiativet til banen på slutten av 1920-tallet, da engelske hotellgjester «satte pris på å få noen golfhull å spille under ferieopphold».

For de som kjenner til landskapet rundt Høsbjør, er det ingen overraskelse at banen ble betegnet som «Europas mest kuperte golfbane». I takt med hotellets blomstringsperiode var aktiviteten høy på 30-tallet, men 2. verdenskrig satte en brå stopp for aktiviteten. Ulike direktører lot banen gro igjen, helt til en ny direktør i 1979 prøvde å blåse liv i hullene igjen. Med bl.a. Inge Fjerdingstad og Jan Opsahl i spissen ble Høsbjør Golfklubb stiftet i 1980, som klubb nr. 8 i Norge, og med 77 medlemmer det første året. Gleden over egen golfbane oppi Høsbjøråsen varte ikke lenge, og i 1982, samme år som Elverum Golfklubb ble stiftet var det slutt på golfaktiviteten på Høsbjør.

Golfhistorien i Hedmark fortsetter med baner i Elverum (1988), Sorknes (1990) og Mjøsen (1991), og golfinteresserte fra Hamarområdet fordelte seg på disse klubbene, med de fleste i Elverum, etter det som er brakt i erfaring.

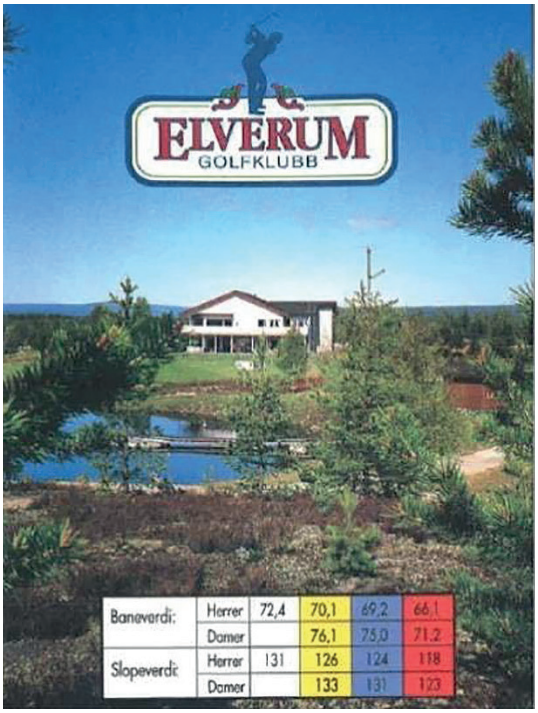

Baneverdi:	Herrer	72,4	70,1	69,2	66,1
	Damer		76,1	75,0	71,2
Slopeverdi:	Herrer	131	126	124	118
	Damer		133	131	123

Atlungstad's forhistorie

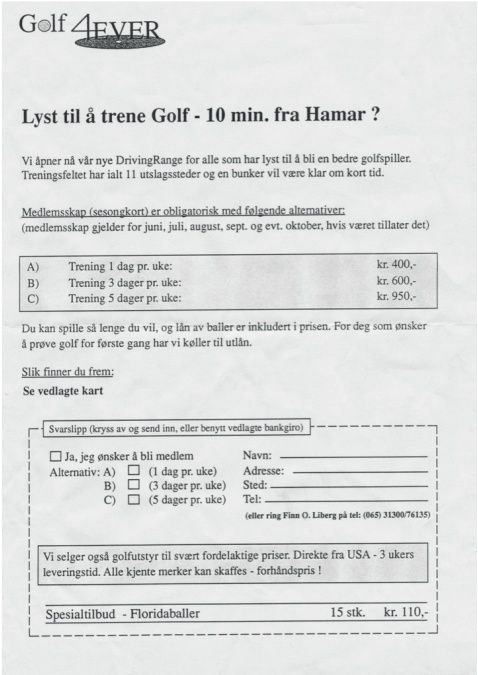

Golf 4EVER

Lyst til å trene Golf - 10 min. fra Hamar ?

Vi åpner nå vår nye DrivingRange for alle som har lyst til å bli en bedre golfspiller. Treningsfeltet har ialt 11 utslagssteder og en bunker vil være klar om kort tid.

Medlemsskap (sesongkort) er obligatorisk med følgende alternativer:
(medlemsskap gjelder for juni, juli, august, sept. og evt. oktober, hvis været tillater det)

A)	Trening 1 dag pr. uke:	kr. 400,-
B)	Trening 3 dager pr. uke:	kr. 600,-
C)	Trening 5 dager pr. uke:	kr. 950,-

Du kan spille så lenge du vil, og lån av baller er inkludert i prisen. For deg som ønsker å prøve golf for første gang har vi køller til utlån.

Slik finner du frem;
Se vedlagte kart

Svarslipp (kryss av og send inn, eller benytt vedlagte bankgiro)

☐ Ja, jeg ønsker å bli medlem
Alternativ: A) ☐ (1 dag pr. uke)
B) ☐ (3 dager pr. uke)
C) ☐ (5 dager pr. uke)

Navn: _____
Adresse: _____
Sted: _____
Tel: _____
(eller ring Finn O. Liberg på tel: (065) 31300/76135)

Vi selger også golfutstyr til svært fordelaktige priser. Direkte fra USA - 3 ukers leveringstid. Alle kjente merker kan skaffes - forhåndspris !

Spesialtilbud - Floridaballer 15 stk. kr. 110,-

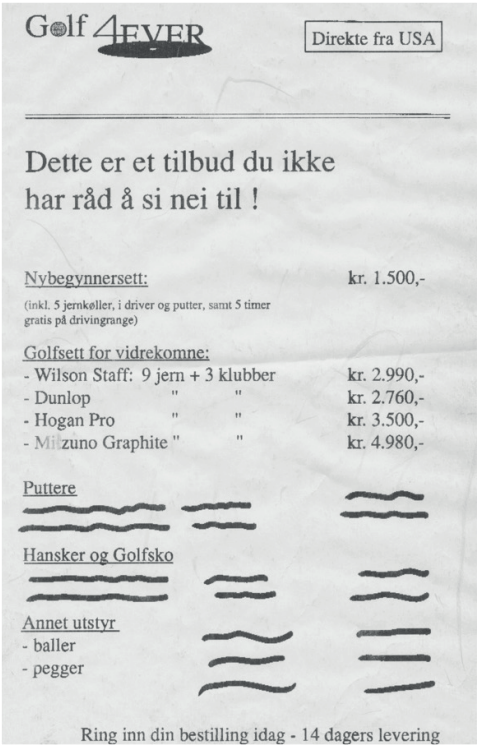

Golf 4EVER

Direkte fra USA

Dette er et tilbud du ikke har råd å si nei til !

Nybegynnersett: kr. 1.500,-
(inkl. 5 jernkøller, i driver og putter, samt 5 timer gratis på drivingrange)

Golfsett for vidrekomne:
- Wilson Staff: 9 jern + 3 klubber kr. 2.990,-
- Dunlop " " kr. 2.760,-
- Hogan Pro " " kr. 3.500,-
- Mizuno Graphite " " kr. 4.980,-

Puttere

Hansker og Golfsko

Annet utstyr
- baller
- pegger

Ring inn din bestilling idag - 14 dagers levering

Gullsmed Finn O. Liberg vokste opp på Jar utenfor Oslo, og fikk kontakt med golfsporten gjennom litt caddievirksomhet på Bogstad. Han spilte imidlertid ikke golf selv, verken på Bogstad, eller etter at han flyttet til Hamar i 1962.

Det var imidlertid hans sønn, Klaus Ove, som var først ute med golfspill i Libergfamilien. Han dro på en fotball-leir for barn i Los Angeles i USA sommeren 1988, og der spilte han golf for første gang, som alle de andre, og kjøpte også med seg et McGregor-sett hjem. Samme høst begynte han sammen med sin far å slå (!) golf på beitet i skogen ikke langt fra huset de bodde i. Beitet var der en i dag finner hull sju og åtte. Historien fortsetter med at de i januar 1990, sammen med flere, dro til Florida på ferie. Det ble nye golfsett, og golf «hele tiden».

De begynte begge å spille i Elverum på det som den gang het Hedmark Golfklubb, senere Elverum Golfklubb, i likhet med flere fra Hamar. Men, kombinasjonen med lange arbeidsdager, og minst 45 min kjøretid hver vei, gjorde at det ble litt langt i mellom slagene. Derfor slo de kreative evnene for å få til noe i nærområdet til:

Sommeren samme år anla de drivingrange og «pitch & put»-område. Nå er vi på dagens hull tre, og matta de slo fra er like ved «Eika»-treet til venstre på fairway. Det ble laget en slags fairway fra bunkeren ved furua midt i banen på hull tre, og det ble satt markeringen på 60, 100 og 150 meter. Samme høst bodde Klaus Ove i Santa Monica i California og Finn Ove kom på besøk.

De dro til Pebble Beach og kjøpte et greenflagg derfra. Vel hjemme etablerte Finn Ove sitt firma «Golf4EVER», med import av golfutstyr og salg av spilleretter på drivingrangen og det som ble kalt «Ett-hullsbanen», som ble etablert ved hjemkomsten.

Høsten 1991 var den ferdig. Utslaget på denne var omtrent der utslaget på hull fire er i dag (64/60/56), og greenen var laget langs med hull åtte (litt til høyre sett fra tee) i dag, omtrent der hvor veien går inn i skogsområdet og det var ca. 125 m. ned til greenen. Her ble det tidligere nevnte Pebble Beach-flagget satt på greenen. Denne ble anlagt med ordentlige green-frø, og pleiet etter beste evne, med klipper innlånt fra Elverum.

Finn Ove solgte en container med utstyr gjennom sitt firma «Golf4EVER», etablerte et lite golfmiljø rundt drivingrangen og de andre fasilitetene, samtidig som de også spilte golf i Elverum. Fasilitetene ble etter hvert oppgradert med ei brakke, lånt fra Byggmester Johansen & søn., og gress-klipper fra Elverum Golf.

I den videre lesing er det greit å ha med seg, selv om det ikke ble uttalt høyt, at Finn Ove tidlig begynte å drømme om en golfbane på Atlungstad. Sent på 80-tallet hadde helt sikkert Finn Ove og Peder Atlungstad på sine mange fisketurer på Hardangervidda dette temaet oppe. Saken er nok den at John Peder's far; Nicolai Johansen rådde grunnen, og hans svar var på det tidspunkt absolutt NEI! Grunnen til avslaget var ikke uviljen til å avgi grunn, men at han, gjennom forretningsvirk-somhet i Oslo; shipping, hadde kontakt med en engelskmann, som mente at det å bygge en kvalitetsbane der ville koste minst 40 millioner kroner.

Var han fremsynt? At Finn Ove ikke tok et nei for et nei, er jo noe vi alle vet, verken ved denne anledning eller senere i prosessen.

Området viser dagens hull nr 3-8, og bak til venstre skimtes deler av Finn Oves driving range.

Ny golfbane?

Golfsporten hadde generelt sin største oppsving i Norge på andre halvdel av 1980-tallet, og det fortsatte inn på 90-tallet. Bare mellom 1985 og 1990, fordoblet antall golfbaner i Norge seg, og der vi er i forhistorien til Atlungstad nå (1995), så var det 40 golfbaner i Norge. Bare for å illustrere den formidable økningen vi selv var med som en del av, så var det ved åpningen av banen på Atlungstad i 2007, 164 baner i Norge.

Det ble etter hvert mange i og rundt Hamar som spilte golf, og drømmen om en bane litt nærmere enn Elverum og Moelv var nok i hodet på mange. Å ta det videre derfra til en ferdig bane var imidlertid ikke verken enkelt, eller fort gjort. Allerede så tidlig som 1995 hadde Finn O. Liberg den aller første kontakten med banearkitekt Dave Thomas. Dette skjedde gjennom golfspill i Tyskland. Finn Ove spilte på Golfclub Steisslingen ved Bodensjøen, og banen var designet av Dave Thomas ltd. (DT) Finn Ove kontaktet DT etter hjemkomsten, og tidlig i 1996 kom han på besøk til Finn Ove.

På dette tidspunktet hadde grunneiers holdning til å avgi grunn til golfbane, av ulike årsaker endret seg til det positive. Samme sommer kom Dave Thomas og Dave Young fra DT på befaring på Atlungstad, og laget det første «prospektet». Dette prospektet ble videreutviklet med detaljtegninger og oversiktskart vedr. vegetasjon, høydeforskjeller mm, og ferdigstilt ble det benyttet i det arbeid Stange kommune gjorde ift sitt planarbeid i saken.

Far og sønn Liberg, Finn Ove og Klaus Ove er nevnt, og i tillegg kom Sturla Beidel tidlig på banen, bokstavelig talt, som det tredje medlemmet i en gruppe som tok dette videre fra tankestadiet.

Initiativtakerne:
Finn O. Liberg, Klaus Ove Liberg og Sturla Beidel sammen med banearkitekt Paul Thomas fra Dave Thomas Ltd. Bildet ble tatt rett før byggestart.

Finn Ove hadde selvsagt i sitt hode hele tiden klart for seg at banen skulle ligge der den faktisk etter hvert ble. Det var imidlertid mange, både enkeltpersoner og grupperinger / etater som hadde helt andre tanker om en ny golfbane ved Hamar. Det faktum at noen av Norges beste jordbruksarealer ligger rundt Mjøsa, er jo på mange måter et pluss, men ikke for de som vil bygge en golfbane.

Hvis vi kaller Finn O. Liberg, Klaus Ove Liberg og Sturla Beidel for initiativtakere, så skjønte de etter hvert at veien videre gikk via diverse offentlige myndigheter og etater. Stange kommune, Fylkesmannens miljøavdeling, Fylkeslandbruksnemda, Kulturdepartementet og Riksantikvaren var etater å forholde seg til, i tillegg til at også organisasjoner som f.eks. «Natur og ungdom» hadde sine meninger om golfbane på Atlungstad.

I det følgende er det mange datoer og årstall for «hva-som-skjedde-når», og jeg vil begrense meg til å ta med de aller viktigste, for at denne korte historikken ikke skal drukne i tall.

Et møte med tidligere næringssjef i Stange kommune, Jørn Haugen og tidligere ordfører Jan Tyriberget har klargjort og bekreftet flere av de ting som tidligere er brakt på det rene:

"Det er helt klart at <u>før</u> de første formelle ting skjer, så har det vært uformelle samtaler mellom golfbaneinteressenter i Stange og Hamar. Det har vært på ordførernivå, og også plansjef har vært med. Videre er det også bekreftet at det vi kan kalle «kommunale myndigheter» i Stange var hos John Peder Atlungstad så tidlig som 1990/1991, Finn O. Liberg oppsøkte de samme kommunale myndigheter på denne tida. Mange hadde altså tenkt både hver for seg og sammen.

Tidligere ordfører Jan Tyriberget bekrefter at de snakket om at Hamar-området trengte en golfbane, og at det også var noe som opptok mange næringslivsfolk (Jfr. Brevet fra Vikinglauget til Børge Brende, som blir omtalt på et senere tidspunkt) allerede tidlig på 90-tallet. Planene om bane ble mer konkrete, da grunneier John Peder Atlungstad etter hvert ble positiv til å avgi grunn til golfbane.

Det første <u>formelle</u> som skjer er at golfbanen er en del av den planprosessen som Stange kommune iverksetter for ny «Kommuneplan for Stange – både samfunnsdel og arealdel». Denne ble lagt ut på høring 1. oktober 1997.

Fylkesmannen og Fylkeslandbruksstyret fremmet <u>innsigelse</u> mot bruk av dyrket mark til golfbane. Stange kommunestyre godkjente arealplanen den 28. oktober 1998, med unntak av golfbanen.

I perioden mellom 1998 og 2001 ble det fra flere hold (som også omtalt andre steder), stilt spørsmål om alternative lokaliseringer.

Som dere ser av kartet, så var det i alt seks ulike alternativer, som på et aller annet tidspunkt var inne i bildet, og hvor de lå går frem av kartet. (Noen av disse blir nærmere omtalt litt senere her).

Golfforbundet ble brakt på banen av Stange kommune, og deres konklusjon var krystallklar: Atlungstad var klart best egnet. Faktisk var et av de viktigste momentene, at det bare var Atlungstad som hadde tiltakshaver. Golfforbundet dokumenterte behovet for en bane i Hamarområdet, og etableringen ble også aktivt støttet av eierne på Elverum og Rena. Etter avklaring av disse momenter i saken, ble planen tatt opp på ny i Stange kommunestyre og vedtatt med stort flertall 21. august 2002. Jeg tillater meg som et kuriosum å ta med at en politiker som hadde stemt for i fylket, stemte mot i kommunestyret!

Jeg tar til slutt med i denne sekvensen, at før Miljøvernminister Børge Brende fattet sitt vedtak (som er behørig omtalt andre steder), så hadde han og kommunale myndigheter et møte i Stange Rådhus, samt befaring den 4. februar 2003.

Siste formalitet, etter arkeologiske utgravinger og undersøkelser i 2002 og 2003, var godkjenning av planforslaget i kommunestyret den 5. mai 2004."

I tillegg til det som Jan Tyriberget og Jørn Haugen uttaler ovenfor, vil jeg nevne at det måtte gjennomføres flere omfattende utredninger av golfprosjektets konsekvenser på ulike områder.

Prospektet/kontakten til kommunen i 1997 er nevnt ovenfor, og som deler av videre arbeid ble det av Asplan Viak laget en Konsekvensutredning, del 1 (i 1999) og en del 2 (i 2001).

Til historien her hører også med at Riksantikvaren var på banen med krav om arkeologiske utgravinger. Noe som foregikk i flere omganger, og selvsagt hadde sin pris.

Beskrivelse av *tiltaket* og *Problemstillinger* var de to hovedkapitlene i konsekvensutredningen.

Beskrivelsen av tiltaket sier seg mer eller mindre selv, mens Problemstillingene ble delt opp i: «NATURMILJØ», «KULTURMILJØ OG KULTURMINNER», «FORURENSING» OG «NATURRESSURSER».

Lovverket for slike anlegg sier at det er kommunen som er ansvarlig myndighet for bygging av bl.a. golfbaner, og denne myndigheten plikter å forelegge planene for Miljøverndepartementet.

For å finansiere konsekvensutredningen og arkeologiske utgravinger, la arbeidsgruppen frem et prospekt for næringslivet i Hamar-området.

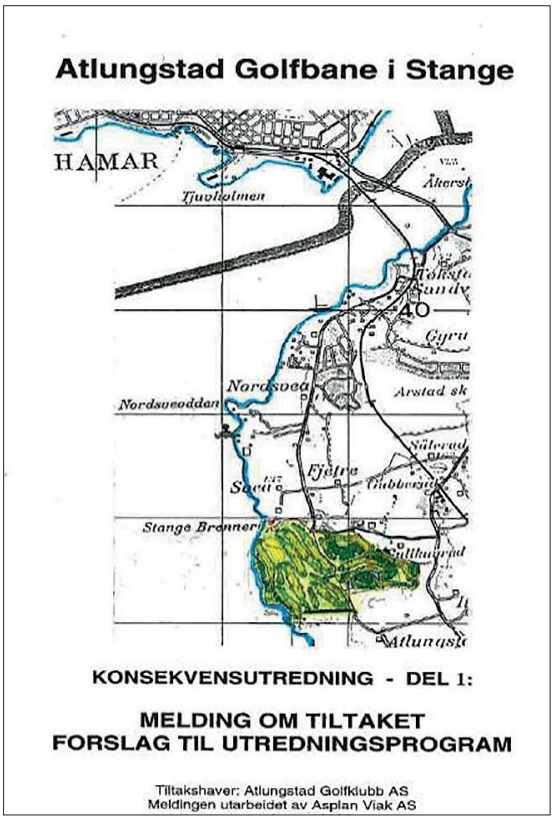

Bilde 1 konsekvensutredningen del 1 fra Asplan Viak.

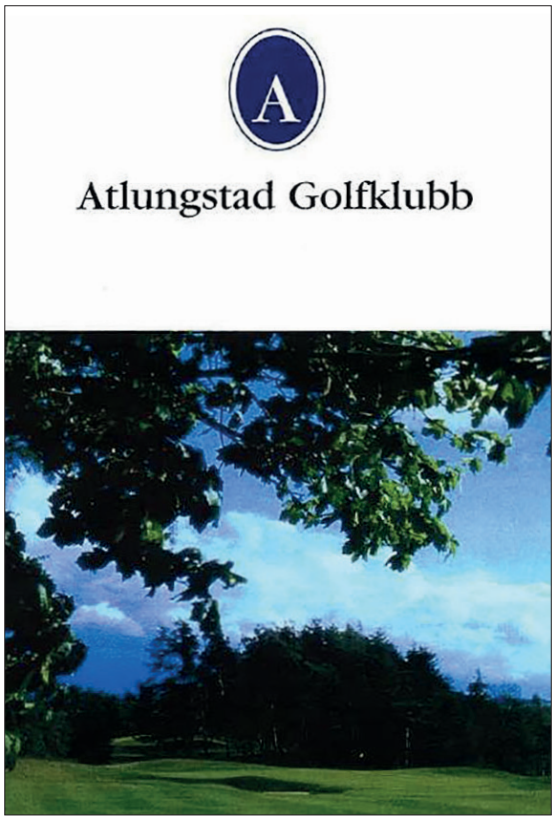

Bilde 2 viser en av brosjyrene som ble laget av Ferskvann reklamebyrå for å rekruttere næringslivet og privatpersoner som medeiere. (Som det går fram av bildet, så hadde ikke logoen falt på plass ennå.)

Blir det en golfbane?

Fra 2001, med konsekvensutredning ferdig, ble det fortsatt jobbet parallelt i de to hovedfokus som nevnt i forrige avsnitt: *Finansiering og tillatelse.*

Siden ingen hadde erfaring med akkurat å bygge en golfbane, ble det brukt en del tid på å skaffe seg oversikt over **hva** en faktisk måtte gjøre.

Det var mye sonderinger, formelle og uformelle, både mot offentlige myndigheter og private. Det var ikke mange positive signaler den første tiden, men viljen til å lykkes ble ikke svekket. Tvert imot kan en vel allerede på dette tidspunktet slå fast hva som var, og etter hvert ble, suksessfaktoren i arbeidet frem mot golfbane på Atlungstad: **STAHETEN**. Ikke gi opp, selv om en stort sett møtte motbør, både ift at en ønsket bane på Atlungstad, og det å i det hele tatt få tillatelse til å bygge en golfbane i rimelig nærhet. Avisutklipp fra denne tiden viser mange ulike argumenter som ble brukt mot de som kjempet. I ettertid sett virker mange av dem ganske fabrikkerte. Fabrikkerte i den forstand at en lagde argumenter mot, som var uten enhver rimelighet.

At en måtte regne med «*henvendelser fra flere tiltakshavere som vil bygge golfbaner i nærheten, hvis en sier ja til Atlungstad*» var et av disse argumentene. Det sto vel ikke akkurat tiltakshavere i kø med pengene klare? Hvis en her også husker Golfforbundets anbefalinger, som er nevnt tidligere, så talte jo også disse for Atlungstad, bl.a. fordi det var det eneste alternativet med tiltakshaver.

JAN TYRIBERGET

– Vi må ha alternativ til Atlungstad

ONSDAG 7. NOVEMBER 2001

H.D.

For første gang innrømmer ordfører Jan Tyriberget (Ap) at det må utredes et alternativ til en golfbane på Atlungstad.

Stange kommune har vært positive og næringslivet har vært positive til en etablering av en golfbane på Atlungstad.

Men fredag fikk utbyggerne og Stange kommune en klar melding fra fylkeslandbruksstyret om at det ikke ser med blide øyne på en golfbaneetablering her. Det ligger i kortene at det senere vil komme en innsigelse, og det styret reagerer mest på, er at det ikke foreligger noe alternativ.

Og nå sier ordfører Jan Tyriberget (Ap) for første gang at det må utredes alternativer.

Han er nemlig klinkende klar på at regionen trenger en golfbane og at det er noe som vil gagne næringslivet. Det er heller ingen hemmelighet at ordføreren er begeistret for ideen om en bane på Atlungstad. Derfor innrømmer han behovet for et

Faksimile fra Hamar Dagblad 7. november 2001.

En innvending, eller snarere en del av det å vurdere å si ja til å bygge en golfbane nær Hamar, var at det måtte utredes alternativer til stedet Atlungstad. Stange kommune, med daværende ordfører Jan Tyriberget, var tidlig, og hele veien, positiv til golfbane generelt, og også til plasseringen på Atlungstad, men innså at for å få aksept for dette, så måtte det utredes alternativer. Dette ble vedtatt i samme kommunestyremøte i desember 2001, samtidig som de godkjente konsekvensutredningen fra Asplan Viak.

Et av alternativene som kom opp var Børstad gård. Eierne av gården hadde selv, før Atlungstadplanene i det hele tatt hadde startet, vurdert golfbane på gårdens jorder.

Dårlige kornpriser i 1990 gjorde at de vurderte dette allerede da, og et konsulentfirma konkluderte også med at så vel lokalisering som øvrige momenter talte for at Børstad egnet seg for formålet.

Dette kom frem i et intervju i HA 08.12.2001 med gårdens eiere. Finn O. Liberg i arbeidsgruppen svarte at dette ikke var aktuelt av flere årsaker. Fremtidig utbygging av E6, som sannsynligvis ville berøre gården var et argument, også sannsynligheten for konflikter med Riksantikvarens interesser i området var to av disse. Riksantikvarens interesser skulle også arbeidsgruppen møte igjen på et senere tidspunkt. Fylkespolitiker Hans Kolstad var på banen med følgende kommentar vedrørende jordvernet: «Børstad og Atlungstad ligger på samme høydedrag, og har sannsynligvis like god jord». Han ville heller ikke, på daværende tidspunkt, uttale seg om hvorvidt han foretrakk Børstad eller Atlungstad som plassering av en golfbane. Staheten, som er nevnt tidligere, var viktig i hele den innledende fasen. Flere, mer eller mindre realistiske lokasjoner kom på banen, da fylkeslandbruksstyret stilte krav om alternativer for å ta en avgjørelse. Et av disse forslag kom fra fylkeslandbruksstyret selv, gjennom dets leder Hans Kolstad: Imerslundmarka. Kan i ettertid kanskje sees på som et taktisk forslag fra Hans Kolstad, som gjorde at det nærmet seg en avgjørelse med fordel til Atlungstad? Det var i hvert fall ingen som applauderte dette forslaget, verken motstandere eller de som var for, men det var det som ble etterlyst; et alternativ til Atlungstad.

Faktum er at tiden talte for Atlungstad. Fylkesmannen endret etter hvert argumentasjon, delvis som en konsekvens av at de så bort fra uriktige argumenter i debatten og rapporter fra andre steder i Norge med tilsvarende debatter og problemstillinger. Vi er jo fortsatt i perioden med sterk vekst i golfsporten i Norge, så det var naturlig at de samme argumenter verserte for og imot rundt om i Norge. Jordvernargumentet, som fra særlig enkelte politisk og tilsvarende grupperinger ble sterkt brukt mot bygging på Atlungstad, holdt etter hvert ikke. Det ble gitt flere tillatelser andre steder til golfbaner også, som gjorde at dette ikke lengre hadde den samme tyngden i debatten.

Det hører også med til historien, at det på et sent tidspunkt i prosessen, gjennom HA den 4. mars 2003, ble presentert et alternativ til utbyggingen på Atlungstad:

Helstad gård i Vang. Gårdeier Kristoffer Helstad i Vang kunne i HA fortelle at han sto klar med planer for bygging av golfbane, dersom det ble et nei til Atlungstad.

Hans sønn, og odelsgutt, Torstein Helstad, som fotballproff i flere klubber og land, hadde jo tidlig gjort det klart at han ikke så for seg noen fremtid som gårdbruker, men kunne fortsatt, i følge HA, tenke seg å investere noen av millionene han hadde tjent i en golfbane på og ved hjemgården. Kristoffers svoger, Knut Gulbrandsen, kalt primus motor i prosjektet, var da det ble presentert i HA, på veg til Wien for å drøfte realitetene med Torstein. Argumentene for Helstad, kontra Atlungstad ble på stort sett alle punkter tilbakevist, og når en i ettertid ser på dette utspillet, få uker før det kom ja til Atlungstad, så fikk det ingen innvirkning på resultatet. Det skjedde mye rett i forkant av at tillatelsen ble gitt, og ett innspill til er verdt å nevne her.

Vikinglauget var jo godt kjent i distriktet her på den tida; en organisasjon av de største bedriftene i Hamar-regionen. Organisasjonens uttalte målsetting var å bidra til positiv utvikling i regionen og regionens bedrifter. Vikinglauget sendte den 21. mars 2003, ganske nøyaktig tre uker før tillatelsen ble gitt, et brev til Statsråd Børge Brende i Miljøverndepartementet, med kopi til Statsråd Lars Sponheim i Landbruksdepartementet. Brevet hadde overskriften:

Golfbane i Stange styrker næringslivets utviklingsmuligheter. Underskriverne av brevet: Ola Mørkved Rinnan og Hans Erik Stadshaug argumenterer godt for byggingen av Atlungstad golfbane, og for å dra frem et av argumentene, så er det at mange gårdbrukere har behov for tilleggsnæringer for å opprettholde kulturlandskapet og velstelte gårdstun. Dette argumentet er for øvrig sammenfallende med dagens grunneier Peder Atlungstads beveggrunner for å ville leie bort jord/grunn til bygging av golfbanen. Noe han selv har bekreftet i et program om Atlungstad gård i den lokale TV-kanalen TV Øst.

Jeg skal så langt i ettertid ikke fastslå at dette brevet var tungen på vektskåla ift den tillatelsen som ble gitt ganske nøyaktig tre uker senere, men en kan jo gjøre seg sine tanker. Uansett var det summen av alt godt arbeid gjennom mange år som gjorde at delmål nr. 1 ble nådd fredag 11. april 2003.

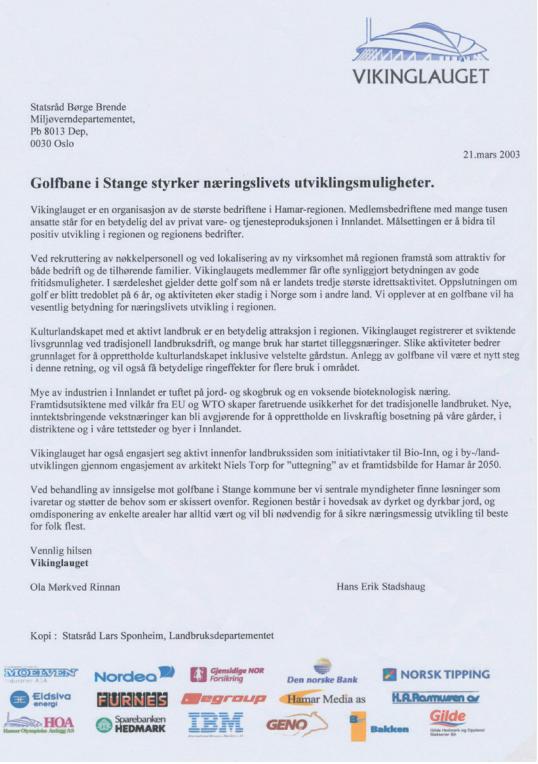

VIKINGLAUGET

Statsråd Børge Brende
Miljøverndepartementet,
Pb 8013 Dep,
0030 Oslo

21.mars 2003

Golfbane i Stange styrker næringslivets utviklingsmuligheter.

Vikinglauget er en organisasjon av de største bedriftene i Hamar-regionen. Medlemsbedriftene med mange tusen ansatte står for en betydelig del av privat vare- og tjenesteproduksjonen i Innlandet. Målsettingen er å bidra til positiv utvikling i regionen og regionens bedrifter.

Ved rekruttering av nøkkelpersonell og ved lokalisering av ny virksomhet må regionen framstå som attraktiv for både bedrift og de tilhørende familier. Vikinglaugets medlemmer får ofte synliggjort betydningen av gode fritidsmuligheter. I særdeleshet gjelder dette golf som nå er landets tredje største idrettsaktivitet. Oppslutningen om golf er blitt tredoblet på 6 år, og aktiviteten øker stadig i Norge som i andre land. Vi opplever at en golfbane vil ha vesentlig betydning for næringslivets utvikling i regionen.

Kulturlandskapet med et aktivt landbruk er en betydelig attraksjon i regionen. Vikinglauget registrerer et sviktende livsgrunnlag ved tradisjonell landbruksdrift, og mange bruk har startet tilleggsnæringer. Slike aktiviteter bedrer grunnlaget for å opprettholde kulturlandskapet inklusive velstelte gårdstun. Anlegg av golfbane vil være et nytt steg i denne retning, og vil også få betydelige ringeffekter for flere bruk i området.

Mye av industrien i Innlandet er tuftet på jord- og skogbruk og en voksende bioteknologisk næring. Framtidsutsiktene med vilkår fra EU og WTO skaper faretruende usikkerhet for det tradisjonelle landbruket. Nye, inntektsbringende vekstnæringer kan bli avgjørende for å opprettholde en livskraftig bosetning på våre gårder, i distriktene og i våre tettsteder og byer i Innlandet.

Vikinglauget har også engasjert seg aktivt innenfor landbrukssiden som initiativtaker til Bio-Inn, og i by-/landutviklingen gjennom engasjement av arkitekt Niels Torp for "uttegning" av et framtidsbilde for Hamar år 2050.

Ved behandling av innsigelse mot golfbane i Stange kommune ber vi sentrale myndigheter finne løsninger som ivaretar og støtter de behov som er skissert ovenfor. Regionen består i hovedsak av dyrket og dyrkbar jord, og omdisponering av enkelte arealer har alltid vært og vil bli nødvendig for å sikre næringsmessig utvikling til beste for folk flest.

Vennlig hilsen
Vikinglauget

Ola Mørkved Rinnan Hans Erik Stadshaug

Kopi : Statsråd Lars Sponheim, Landbruksdepartementet

Avgjørelsen

Det er enkelte tidspunkt, dvs datoer, i Atlungstad Golfs relativt korte historie som er vesentlige. I omvendt kronologisk rekkefølge er det:

1. Åpningen, den offisielle, av banen som skjedde den **18. august 2007.**

2. Tillatelsen til bygging av banen ble gitt i Statsråd den **11. april 2003**, og ble offentliggjort i HA lørdag 12. april 2003. Dette var lørdag før palmesøndag, og mange var allerede et stykke inn i påskeferien/utfarten og fikk ikke dette med seg før etter litt tid.

3. Tar med en dato til **19. oktober 2001**. Den dagen ble Børge Brende utnevnt til Miljøvernminister. Grunnen til at det er en merkedato, er selvsagt det var akkurat han som gjorde det hans forgjengere ikke gjorde: Han sa ja til utbygging av Atlungstad golfbane.

Optimismen, sammen med staheten som tidligere er nevnt, vokste langsomt men sikkert seg større gjennom de to-tre siste årene i forhold til at det ville gå i riktig retning for arbeidsgruppen, og også andre som på en eller annen måte ble knyttet til den. Mens jeg i dette kapittelet har fokusert på de utfordringer som gruppen møtte i forhold til myndigheter og etater, så foregikk det selvsagt arbeid på det parallelle feltet:

Finansiering av prosjektet

Uten penger til å bygge banen ville ikke tillatelsen, som en følte nærmet seg, og kom den 11.april 2003 «kunne brukes».

Det som allerede i 1999 hadde kostet penger, utredningen fra Asplan Viak, ble dels finansiert gjennom forskuttering fra gruppen, og dels ved at en allerede fra 1999 solgte aksjer, som på daværende tidspunkt ble kalt «Atlungstad Golf AS under etablering». Gulrota her var at de som kjøpte disse aksjene, **og samtidig risikerte at pengene gikk tapt hvis det ikke ble bygging**, fikk kjøpt disse aksjene til 10 000,- kr, mens det senere ville bli solgt aksjer til en godt høyere pris. Slik ble det jo også.

Dette holdt til å finansiere det som var, og hadde vært, av utgifter på dette tidspunktet. Grovskissen for banen var jo relativt klar, og i 2003 mente en at utbyggingen ville koste nær 40 millioner kroner. Dette var et reelt anslag, og bygde på så vel opplysninger fra andre baner som entreprenører og andre med erfaring fra tilsvarende. (Jfr. Hva den engelske shipping-kontakten til Nicolay Johansen hadde uttalt drøyt ti år tidligere)

Tanken var å finansiere så mye som mulig av byggingen gjennom salg av aksjer.
Det første som måtte avgjøres var prisen pr. aksje. Igjen så en til hva aksjer kostet andre steder, og fant vel fort ut at aksjepris på seks-sifret beløp ikke var realistisk på Hedemarken, selv om det var ventelister på tilsvarende beløp andre steder. 50 000,- kr. var et beløp som ble drøftet som reelt, men en landet på 30 000,- kr., hvilket nok var en klok beslutning. Baner som gikk konkurs andre steder i Norge, var også en faktor i dette bildet, som gjorde at en ikke måtte legge beløpet for høyt.

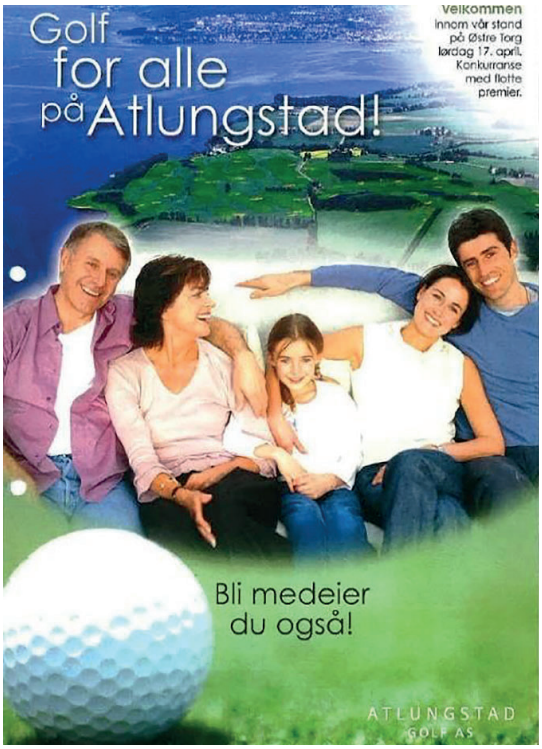

En må her huske på at mange fikk med seg konkurser på opptil flere golfbaner ellers i Norge, og med det i bakhodet at et aksjekjøp kunne være tapte penger, var 30 000,- kr. et langt mer «spiselig» beløp enn 50 000,- kr., selv om ingen av de som kjøpte aksjer selvsagt håpet på tap.

Rask regning sier da, at for å fullfinansiere byggingen med aksjesalg, måtte det selges 1300 aksjer à 30 000,- kr. Dette syntes ikke realistisk på kort sikt. Det ble startet salg av aksjer i «Atlungstad Golf AS», ikke «Atlungstad Golf under etablering» som i 1999, og arbeidet med den øvrige finansieringen startet. Salgsstart for aksjer var tirsdag 27. januar 2004.

Som ansvarlig for aksjesalget, har Sturla Beidel skrevet nedenstående:

Finansiering – salg av aksjer

Finansiering av arbeidet med Atlungstad golfbane kan grovt sett deles inn i 3 faser. Mens utgiftene knyttet til de innledende utredningene ble forskuttert av initiativtakerne pluss et mindre antall «ildsjeler», ble selve arbeidet med konsekvensutredninger (naturfaglig, kulturminner etc) og reguleringsplan finansiert ved salg av opsjoner som skulle konverteres til aksjer i golfselskapet, dersom bygging av banen ble en realitet.

Det var en betydelig risiko til stede for at man ikke ville få tillatelse til å bygge banen, og opsjonene ble derfor solgt til en betydelig lavere pris enn det man forventet å benytte som pris på de framtidige aksjene.

Etter at myndighetene ga sitt klarsignal til bygging av banen, ble opsjonene konvertert til aksjer i (det nystiftede) Atlungstad Golf AS, og aksjesalget ble deretter organisert som et eget ansvarsområde i selskapets styre. Dette arbeidet omfattet både salg av aksjer og arbeidet med etablering av et garantikonsortium for å sikre fullfinansiering av banebyggingen.

Det ble produsert et omfattende informasjonsmateriale og salgsbrosjyrer, og et betydelig antall personer var involvert i ulike salgsaktiviteter i form av stands, telefonaksjoner o.l.

Det bør nevnes at den økonomiske situasjonen, fra 2003 og utover, knyttet til investeringer og drift av golfbaner, var vanskelig, og speilet den generelle økonomiske situasjonen i Norge.

Salget av aksjer gikk derfor saktere enn forventet i forhold til ønsket om en rask realisering av baneprosjektet. Etablering av et garantikonsortium som sikret fullfinansiering av byggeprosjektet var derfor nødvendig. Det lokale næringslivet skal således ha en stor del av æren for at Atlungstad golfbane ble en realitet.

Garantikonsortiet

Utbyggingsvedtaket, som ble gjort 04.04.2005, forutsatte et garantikonsortium på minimum 15 millioner kroner, samtidig som det også var en forutsetning at det skulle selges aksjer for 15 millioner kroner, dvs 500 aksjer à 30 000,- kr, før byggstart.

Mange lokale næringslivsaktører, samt Innovasjon Norge, ble «garantistene» i dette som ble kalt Garantikonsortiet. Fra å være en drøy håndfull aktører på et tidlig tidspunkt, viser den siste oversikten, som er ajourført pr. 13. september 2005, 13 lokale aktører i konsortiet.

Disse garanterte for ulike beløp i finansieringen av banebyggingen, og beløpet pr. datoen som er nevnt ovenfor var godt over det som var forutsatt, nemlig 19 620 000,- kr. Sammen med det en kan kalle egenkapital, 15 000 000 kr., i form av 500 solgte aksjer som forutsetningen var, kan en si at beløpet å bygge bane for nå var på nær 40 millioner kr., nærmere bestemt 39 620 000,- kr.

På en litt skjematisk måte kan en kort forklare konsortiets funksjon i dette slik:

For restbeløpet, **over 15 millioner,** gikk konsortiets aktører og Innovasjon Norge inn i totalfinansieringen med prosentvise beløp i forhold til hvor stor del de hadde gått inn i konsortiet med. Garantikonsortiets ansvar avtar gradvis i forhold til hvor mange aksjer som selges.

Eksempelvis ser en at ved 500 solgte aksjer, går alle garantister inn med hele sitt beløp, Innovasjon Norges andel avtar gradvis frem til 800 solgte aksjer, mens f.o.m. 900 solgte aksjer så ser en at beløpet fra de ulike aktørene reduseres i forhold til det beløp de har gått inn med. Dette illustreres gjennom følgende:

Atlungstad Golf AS vedlegg 1

Garantikonsortiets ansvar (mill NOK) gitt ulike antall solgte aksjer på tidspunktet for overtakelse av banen.
Oversikten er basert på et samlet garantikonsortium (inklusive Innovasjon Norge AS) på NOK 20 mill.
Graf og tabell viser Innovasjon Norge separat fra de øvrige deltakerne.
Oversikten starter ved 500 solgte aksjer.

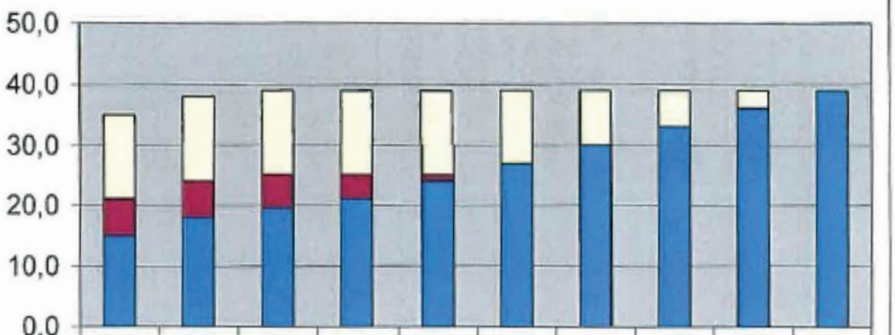

	500	600	650	700	800	900	1000	1100	1200	1300
Garanti ekskl IN	14,0	14,0	14,0	14,0	14,0	12,0	9,0	6,0	3,0	0,0
Innov. Norge (IN)	6,0	6,0	5,5	4,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Atlungstad Golf	15,0	18,0	19,5	21,0	24,0	27,0	30,0	33,0	36,0	39,0

Det er grunn til å understreke viktigheten av at det lokale næringsliv engasjerte seg gjennom sin deltagelse i Garantikonsortiet, og uten deres deltagelse, er det ikke sikkert at byggestart hadde blitt da det ble.

En kunne selvsagt gått langt mer detaljert inn i hele forarbeidet når det gjelder det økonomiske, men i troen på at dette ville la seg gjøre, ble det parallelt gjort mye arbeid på forhandlinger med entreprenør, og det ble bygd en organisasjon som ivaretok alles interesser i forhold til både det sportslige og organisatoriske.

Det første byggemøtet ble avholdt den 25. mai 2005, og byggestart skjedde sommeren 2005, med en intensjon om overtakelse av banen sommeren 2006.

Bildene viser deler av området slik det så ut før byggestart sommeren 2005.

Bygging av golfbane på Atlungstad

Som i forhistorien, kan en også i denne delen av historien gå seg litt vill i tall og detaljer, men jeg prøver fortsatt å holde meg til de vesentligste.

Hans Erik Stadshaug, tidligere Adm. Dir. i HOA i mange år og nå ved Moelven Byggmodul, ble tidlig engasjert som prosjektleder for utbyggingen. Han hadde erfaring med byggingen av Vikingskipet, og kjent for å styre prosjekter med så hard hånd som nødvendig.

Det måtte ordnes opp i en del økonomiske forhold som hadde vært, siden en nå var i ferd med å bygge en helt ny organisasjon. Det dreide seg bl.a. om:

1. Forprosjektet måtte kjøpes.
2. Forhøyelse av selskapets aksjekapital ved gjeldskonvertering.
3. Fastsette rammebetingelser for selskapets virksomhet. **(I dette ligger fullfinansiering med egenkapital pluss fullfinansieringsgaranti, ref. Garantikonsortiet).**

Styremøte nr. 2/2003, 16.10.2003, med Klaus Ove Liberg, Sturla Beidel og Hans Erik Stadshaug tilstede, drøftet bl.a. disse tingene, og som eneste stemmeberettigede, foreslo Hans Erik Stadshaug å legge disse sakene frem for den kommende generalforsamling, som skulle avholdes fire dager senere.

Her ble ovennevnte pkt. 1 enstemmig vedtatt. Vedr. pkt. 2 ovenfor, så ble det gjennom 50 ulike aktører, privatpersoner og bedrifter som møtte i generalforsamlingen eller gjennom fullmektiger, tegnet aksjer for 810 000,- kr. Dette gjorde at aksjekapitalen nå var på 1 110 000,- kr. Pkt. 3 ble enstemmig vedtatt, og det ble valgt et nytt styre:

Styreleder:	Steinar Marthinsen
Kvalitetskontroll sportslig:	Finn O. Liberg
Investeringer:	Hans Erik Stadshaug
Finansiering:	Sturla Beidel
Regnskap/sekr./IT:	Oddrun Jonassen
Varamedl. / Kval.kontr.sport.:	Klaus Ove Liberg

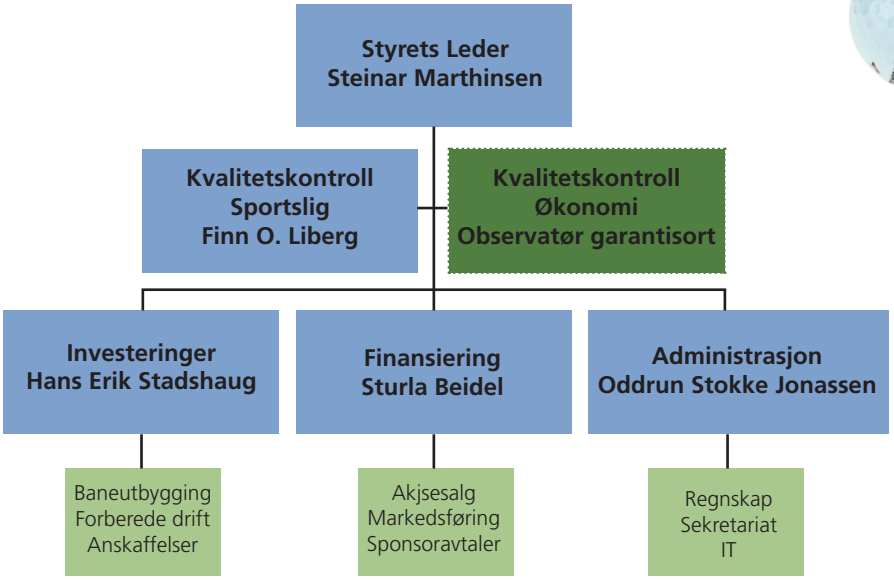

Som det går frem av organisasjonskartet over, er dette personer som både hadde hatt, og ville få sentrale og viktige roller i de kommende årene.

Med erfaring fra andre steder, fant en det både viktig og riktig å bygge en organisasjon, som ivaretok alles interesser. Det ble derfor tre forskjellige «Atlungstadaktører»:

Atlungstad Golf AS
Atlungstad Drift AS
Atlungstad Golfklubb

Forholdet mellom disse tre illustreres best gjennom «organisasjonskartet» på neste side, som forklarer dette godt, uten ytterligere kommentarer.

Organisering av virksomheter i Atlungstad Golf

Stipulerte økonomiske overføringer mellom aktørene

Årsmøte 21. nov 2005 HES

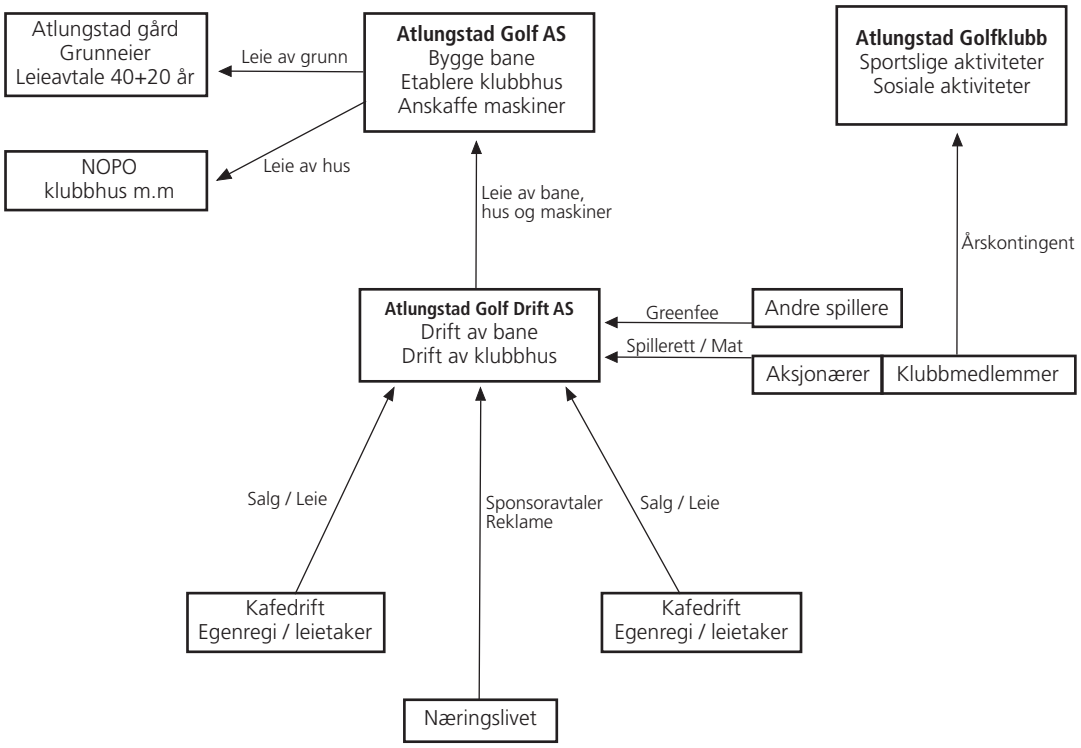

Parallelt med at arbeidet med finansieringen fortsatte gjennom de som hadde det som sitt felt, så fortsatte arbeidet ift banebyggingen også. Far og sønn Liberg, som hadde «Kvalitetskontroll sportslig» (jfr. Styrereferatet ovenfor) som sine hovedoppgaver, hvilket på dette tidspunkt handlet om å ha kontakt med banearkitekten; Dave Thomas Ltd. (DT) Denne kontakten er omtalt tidligere. Det var vel egentlig ingen andre reelt inne i bildet, hvilket fører til følgende litt interessante og kanskje ukjente episode for de fleste:

Robert Trent Jones jr. er en kjent banearkitekt og utvikler. Han har ansvaret for Miklagard, Holtsmark og Bjaavann i Norge, og har gjennom sitt selskap designet rundt 500 baner rundt om i verden. I forbindelse med at han var i Norge under byggingen av Holtsmark, sannsynligvis i 2002, fikk Finn O. Liberg en dag en telefon fra en advokat i Oslo, som fortalte at Robert Trent Jones jr. ønsket å komme opp til Atlungstad for å se. Og også sikkert for å markedsføre seg selv kan en vel legge til.

Finn Ove svarte at de var så langt kommet med den arkitekten de hadde samarbeid med at det for så vidt ikke hadde noen hensikt, men han ønsket å komme likevel. Det ringte da på døra hjemme hos Finn Ove en dag, og der sto han.

Finn Ove og Klaus Ove tok ham med bort til huset ganske midt i banen («Skottut», mellom greenen på hull 6 og 8), hvor de jo hadde god oversikt over området. Etter å ha sett seg litt omkring sa han: «This is an unpolished diamond». Etter å ha kikket på skissene til Dave Thomas ga han uttrykk for at han ville ha gjort dette på en helt annen måte. Far og sønn Liberg pratet med Trent Jones jr. en stund, og ga vel mer eller mindre uttrykk for at de hadde kommet så langt i prosessen med Dave Thomas at skifte av banearkitekt var lite sannsynlig. Han gjentok da: «This is an unpolished Diamond. Who do You want to cut it?»

Dave Thomas ble altså valgt og det skjedde selvsagt noen endringer ift den første skissen ble laget. Bl.a. lå det en driving-range der hull 18 er i dag på den første tegningen. Den ble senere endret til slik banen ble bygd og er i dag.

Parallelt med dette arbeidet Hans Erik Stadshaug og styret i utbyggingsselskapet mot potensielle banebyggere. Det var tre firmaer inne i bildet: Veidekke, som falt fra som aktuell først, og tilbake sto Golf & anlegg AS og ISS Skaaret. Etter at vedtak om utbygging ble fattet 04.04.2005, så ble AVTALEDOKUMENT om bygging av «Atlungstad golfbane, 2005 – 2006», signert den 7. april 2005 mellom **BYGGHERREN**: Atlungstad golf og **ENTREPRENØREN**: ISS Skaaret AS som totalentreprenør.

Jeg tar med et par viktige momenter i denne avtalen, som for øvrig hadde en kontraktsum på 30 018 537,- kr.; I pkt. 4 i avtalen, som heter: Tilleggs- og endringsarbeider:

«Bare BYGGHERREN eller den han skriftlig bemyndiger (dvs Hans Erik Stadshaug) har fullmakt til å fatte vesentlige beslutninger. …. Ingen andre representanter har fullmakt til å bestille enkeltarbeider»

Dette blir ytterligere presisert i Byggemøte nr. 1/2005, som kommentarer til avtalens pkt. 1 og 4: **«Beslutninger skal tas av prosjektleder i AG. Ingen andre beslutninger vil bli godtgjort»**

Slik ble det! Og i en så omfattende prosess som dette var, var det viktig med en slik styring.

Byggeprosessen gikk sin gang, og ferdigstillelsesdato var 1. september 2006. Styrereferat sier at de første ni hullene (dagens 10-18) ble ferdig sådd i perioden 13. – 28. september 2005. En ante vel allerede da, at datoen for ferdigstillelse ikke ville holde, og mer om dette kommer senere.

Hull 17 blir til: Bildet øverst til venstre viser at hele fairway var en vik i Mjøsa. Bildet øverst til høyre viser hullet ferdig planert. Nederste bilde viser hullet ferdig slikt det fremstår i dag som banens signaturhull.

Ni hull ferdig

For de som hadde drømt om å spille golf på Atlungstad siden tidlig 1990-tallet, eller litt kortere for de som på et eller annet tidspunkt senere kom med, ble denne drømmen til virkelighet på sensommeren 2006.

Banens hull 1 - 9, som i dag som kjent er 10 – 18, ble åpnet for spill for medlemmene.

Skeptikere, som så sent som i 2003 var sikre på at dette ikke ble noe av, gledet seg sammen med de som hadde «trua hele veien», over å ta i bruk det ferske anlegget, som da var halvveis. Fersk, og noe uferdig?

Ja, men likevel en opplevelse. Ikke et vondt ord om andre baner i rimelig nærhet, men opplevelsen av å se Mjøsa på hvert hull, og spille golf i et så åpent landskap var der allerede fra starten.

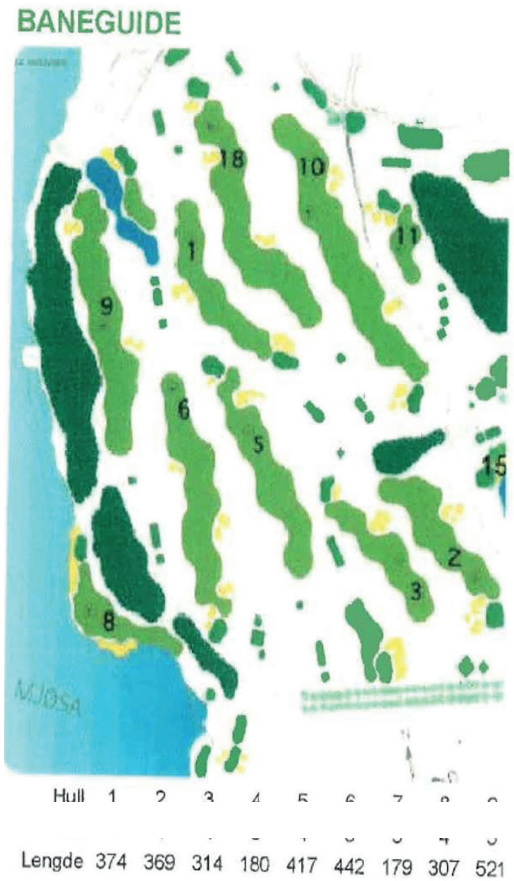

19. august spilte 80 medlemmer 2 x 9 hull på Atlungstad, og det var, selvsagt, Finn O. Liberg som slo det <u>første offisielle slaget</u> på Atlungstad Golf.

Den 2. september ble det spilt en Texas Scramble med 54 startende, og det var premier for 180,- kr.

Finn O. Liberg slo ut den første ballen på den uoffisielle åpningen av de første 9 hullene på Atlungstad Golfbane 19. aug. 2006.

Bredere fairwayer, og åpnere landskap, men ikke nødvendigvis lettere å spille for det. Litt lengre hull, særlig par 4-hullene, enn en var vant til, og ikke minst en litt slemmere rough ble en tidlig vant til, og dette ble ikke akkurat lettere etter hvert som de første årene på ny bane skred frem.

Samtidig fortsatte utbyggingen av de siste hullene, det som i dagligtale blant medlemmer har blitt hetende «oppe i skogen». Litt flere utfordringer her for entreprenøren, også i forhold til jordsmonn, hvilket kanskje preger noen fairwayer fortsatt? Det har dog blitt bedre etter hvert.

Rett etter at medlemmene kunne ta halve banen i bruk, ble de resterende fairwayer og greener sådd. 21. september ble dette avsluttet, og det var tre uker etter den opprinnelige datoen for at hele banen skulle vært ferdig.

Da golfsesongen 2007 startet, var alle 18 hullene ferdig laget, og en kunne etter hvert spille en full golfrunde på Atlungstad. Datoen er nevnt tidligere, men kommer en gang til:

18 august 2007 var det klart for offisiell åpning av Atlungstad Golfbane. Den ble behørig markert på mange måter, som det passer seg et slikt anlegg. En av de inviterte gjestene var selvskreven; Børge Brende.

Mens Finn O. Liberg, selvsagt, fikk æren av å slå det første «offisielle slaget» i åpnings-seremonien, skulle Børge Brende også slå et slag som seremoniens, på mange måter, æresgjest. Dette førte til en kort ventepause, da han etter å ha fått Finn Oves driver for å slå, ikke følte seg bekvem med å slå med den. M.a.o.: han trengte en linkskølle. En rask springmarsj fra en som hadde det ikke langt unna reddet situasjonen, og banen var offisielt åpnet. Det som i en 20 års tid hadde vært en drøm, var nå virkelighet.

Sentrale personer på den offisielle åpningen 18.aug 2007. Fra venstre ordfører Jan Tyriberget, Børge Brende, Finn O. Liberg og Paul Thomas.

Sluttoppgjøret

Jeg skal her ikke gå inn på alle detaljene vedr. det økonomiske i forbindelse med byggingen av banen, men siden det endte i Hedemarken Tingrett i 2008 og slutningsvis i et forlik med ISS Facility Services, nevner jeg nedenstående:

Avtalen med ISS Skaaret (senere bare ISS) som banebygger inneholdt mange detaljer vedr. byggingen og fremdriften. I dette ligger også mange datoer. Tar bare med et viktig punkt: **«Kontraktsarbeidet skal være ferdigstilt 1. september 2006»**

Slik gikk det som kjent ikke. Atlungstad Golf påberopte seg retten til dagmulkter fra denne dato, og holdt tilbake penger til ISS, og holdt også tilbake penger for en enkeltfaktura. Dette endte i Hedemarken Tingrett, i juni 2008, hvor Atlungstad vant. Dog mente retten at Atlungstad ikke kunne beregne seg moms på dagmulktbeløpet, og den enkeltfakturaen som var i saken ble betalt. Så fra å bli stevnet av ISS for godt over fire millioner, så endte det med at Atlungstad skulle betale ca. 80 000,- kr.

Denne, for ISS knusende dommen, ble anket, og siste ord ble sagt i en forliksavtale mellom partene 24. februar 2009, hvor partene ble enige om et sluttbeløp som Atlungstad skulle betale ISS, samt noen andre punkter.

I forliksavtalen står det til slutt:
«Med denne forliksavtalen er alle forhold mellom partene endelig avgjort».

Utviklingen av banen

Anlegget var ferdig fra entreprenøren slik oppdraget var, og en hadde 18 hull å spille, men en golfbane blir jo egentlig aldri ferdig. For den som følger med litt, både nasjonalt og internasjonalt, ser og leser en stadig om baner som utvikles gjennom ombygginger, og større og mindre endringer. Nevner bare som et eksempel, at Bogstad i Oslo for noen få år siden ble **bygd om** for et beløp 1 ½ gang så stort som det kostet å **bygge** Atlungstad.

Store endringer og forbedringer har ikke vært et tema i banens første ti år, men mye har likevel skjedd, ikke minst på utstrakt frivillig arbeid på mange områder.

- Tynning og rydding i skogsområdene
- Broer over bekker og vann
- Terrasse og tilbygg på/ved klubbhuset
- To toaletter ute på banen
- Nytt tee-sted på hull 17
- Kanalen mellom hull 7 og 8

Dette er vel de mest synlige prosjektene som er gjort på dugnad, men også mindre prosjekter, i størrelse, som opprusting av området rundt klubbhuset og også ute på banen flere steder, har utviklet og forskjønnet hele anlegget.

De som mener at dugnadsånd og frivillig arbeid ikke eksisterer i våre dager tar grundig feil. Atlungstad Golf hadde ikke vært det som det i dag står frem som, uten frivilligheten som ytes på mange plan. Dette har ledelsen presisert og rost ved mange anledninger, bl.a. ved arrangeringen av de større turneringene som har vært.

Å stoppe påmeldingen av frivillige etter ganske kort tid, slik turneringskomiteen måtte gjøre sommeren 2017 i forbindelse NM-arrangementet, er jo ganske spesielt. En kunne rett og slett ikke ta imot påmelding av flere funksjonærer enn en hadde oppgaver til.

Hva angår videre forbedringer av anlegget som sådan pr. sesongstart 2018, kommer jeg tilbake til det, men nevner foreløpig bare tre ting som er fokus i nær eller ganske nær fremtid:

- Forbedring av greenene
- Egen driftsbygning
- Bedre klubbhusfasiliteter

NM-funksjonærene 2017.

Drivingrange og korthullsbane

På det første utkastet fra banearkitekten, var det, som nevnt før, tegnet inn drivingrange der hull 18 her i dag.

Det alternativet forsvant ganske raskt fra tegnebrettet, og det neste alternativet, som lenge både var et ønske og regnet som en optimal plassering, var området på jordet retning HIAS/mot Sandvika, fra andre siden av bekken sett fra låvebrua i hele bygningskomplekset. Dette ble det som kjent heller ikke noe av, og en landet der rangen er i dag. Mange mener den ligger langt unna banen. Mulig det, men aktiviteten på anlegget er stor, og fasilitetene har etter hvert blitt bra. Fra å være et ganske flatt jorde med utslagsteder, har det etter hvert blitt mange utslagsmatter og overbygg på mange av dem. Videre en bygning med toalett og oppbevaringsrom for proene, samt låsbare rom som har gjort arbeidsforholdene for disse bra.

Ønske om korthullsbane har vært tilstede lenge, og sommeren 2016 var den klar for bruk rett ved drivingrangen. Seks korte hull, med kunstige greener, som gir god mulighet til å trene nærspill, samt ikke minst en fin mulighet for de som enda ikke har gått kurs og er medlemmer, til å prøve golfkøllene. Korthullsbanen er åpen for alle, og krever intet medlemskap, og er også gratis å bruke for alle.

Drivingrangen får overbygg . Bjørn Torseter og Ståle Ruud i aksjon her.

Fremtidsvyer

Jeg nevnte kort i forrige kapittel tre punkter som er i fokus ved starten av 2018-sesongen:

Greenene, klubbhusfasilitetene og ny driftsbygning. Dette krever penger, og er ikke gjort i en fei. Når det gjelder dette og øvrige fremtidsvyer, så uttaler Adm. dir. Pål-Jan Stokke, og styreleder gjennom mange år, Knut Hage følgende om Atlungstad's status etter ca. ti års drift:

«Atlungstad Golf AS har lagt bak seg noen utfordrende år. Vår fartstid begrenser seg fra sommeren 2009 og frem til dags dato. De største utfordringene har vært relatert til økonomi, et ikke ukjent element i idrettsorganisasjoner rundt omkring.

Atlungstad Golf AS var ordentlig gjeldstynget og utsiktene var til dels dramatiske i 2010. Vi hadde tunge krav på oss, både fra Innovasjon Norge, og fra den gang, Sparebanken Hedmark. Det sittende styret gjorde en kreativ og grundig jobb hvor de fikk slettet to tunge gjeldsposter, dette uten at selskapet ble slått konkurs. Denne operasjonen ga lysere utsikter for årene som skulle komme. Det var likevel utfordrende, mest fordi at etableringen av golfanlegget skjedde på et tidspunkt hvor trenden innenfor golf var på nedadgående.

Den nye administrasjonen og styret hadde likevel tilstrekkelig med optimisme og vyer for å fortsette utviklingen av anlegget. Et driftsselskap ble slått sammen med «mor-selskapet» og det ble staket ut en kurs for fremtiden, en kurs som baserte seg på en nøktern og forsiktig økonomi. Det lå en moral i organisasjonen om at penger som skulle brukes, de skulle tjenes inn først. Aktiviteten var økende, engasjementet var stort og vi økte medlemsmassen med 30-40 nye golfspillere hvert år. Vi kom inn i en stim hvor hardt arbeid også ga tilstrekkelige økonomiske resultater som kunne sikre videre drift. Det ble utført nødvendige prosjekter på banen, maskinparken ble fornyet, for det meste ved at driften cashet ut kjøpene fremfor kostbare leasing-avtaler. Egenkapitalen økte og våre omgivelser begynte å gi oss anerkjennelse for sunn og god drift. Vi greide å få til noe som mange andre hadde utfordringer med, altså å få et golfanlegg til å levere positive resultater.

Nøkternheten har preget driften og utviklingen vår hele veien. Målet har alltid vært at det vi greide å skape, det skulle pløyes tilbake til anlegget hele tiden. Selvsagtmåtte vi også legge noe til side for fremtidige tyngre investeringer. Etter at Atlungstad Brenneri AS etablerte seg ble også trafikken og aktiviteten ytterligere forsterket.

Brenneriselskapet pusset opp deler av bygningsmassen på selve brenneriet og ankomsten til golfbanen ble mer attraktiv og pen. Med en voksende økonomi turte vi å begynne å spekulere i en ny driftsbygning og kanskje et nytt klubbhus. Driftsbygning fordi vi ønsket å flytte anleggsaktiviteten bort fra ankomsten og klubbhus fordi det var tungvint med serveringsdrift i brennerikjelleren. Likviditeten forbedret seg gjennom årene, både hos klubb og selskap, og vi så det som reelt at vi på et gitt tidspunkt kunne realisere planene våre.

Vi hadde da allerede iverksatt et tyngre prosjekt i forhold til å forbedre greenene våre. Et prosjekt vi meddelte våre medlemmer at kunne ta tid. Tilbakemeldingene på greenene våre var ikke optimale og vi var sikre på at vi måtte gjøre noe for å opprettholde og kanskje øke konkurransekraften vår.

Gjennom årene har vi gjennomført et stort antall turneringer. Alt fra de mindre sponsorturneringene og til Norgescup og NM for junior og NM for damer og herrer. Disse arrangementene har vært såpass suksessfulle at vi nå drømmer om enda større turneringer i fremtiden. Turneringer som krever en bedre infrastruktur og bedre fasiliteter. Vår ambisjon er absolutt ikke å være jålete og stormannsgale, vår ambisjon er å videreutvikle konseptene våre slik at de blir bærekraftige og at vi kommer oss i posisjon i forhold til det vi mener golfanlegget fortjener. Banen skal selvsagt videreutvikles kontinuerlig, det er den vi lever av og layout og arkitekturen på banen vil i lang tid være en drivkraft for enda flere besøkende til anlegget vårt.

I forbindelse med den veksten og utviklingen anlegget har hatt, er det ikke mulig å unngå å rose den enorme frivilligheten. Det ville nok ganske sikkert ha vært aktivitet i dag likevel, dog ikke på langt nær den kvaliteten vi har i dag. Det er en frivillighet som overgår det meste av det vi vet er eksisterende på tilsvarende anlegg rundt omkring. Frivilligheten gjennomsyrer all aktivitet på anlegget. Frivillige finnes i pro-shop`n, i brennerikjelleren, på banen, ifbm arrangementer og turneringer, ja nær sagt over alt.

Vi har ikke regnet på hvor mange årsverk disse representerer, det er mange. Den sterke moralen og frivilligheten er jo også en bekreftelse på at mye gjøres riktig. Eierskapet den enkelte har til sin egen hjemmebane er sannsynligvis drivkraften for å ofre tid og hender på å gjøre noe som har betydning både for seg selv og andre. Stoltheten som medlemmene gir uttrykk for setter også klubben og selskapet i positivt lys. Det er også medlemmene og de frivilliges fortjeneste at vi greier å utvikle oss i takt med de kravene som stilles til et moderne golfanlegg.

Målet er selvsagt å opprettholde den frivillige aktiviteten samtidig som vi til enhver tid må generere nye golfmedlemmer. Med det positive helseaspektet som golf gir, ser vi positivt på fremtiden. Vi tror vi fortsatt skal kunne genere 30-40 nye medlemmer i året og vi tror at våre resultater skal kunne opprettholdes slik at vi kan være en seriøs aktør i denne bransjen i mange ti-år fremover.»

Gode støttespillere.

Organiseringen og administrasjon

Som skissen som ble lagt frem for årsmøtet i **klubben** i 2004 viser, ble det tidlig laget en organisasjon med tre aktører:

- Atlungstad Golf AS
- Atlungstad Golf Drift AS
- Atlungstad Golfklubb

I følge nevnte skisse, hadde den først nevnte ovenfor tre oppgaver/formål: Bygge bane, etablere klubbhus, anskaffe maskiner.

Etter hvert var det ikke lengre behov for alle tre aktørene, og en såkalt «mor-datter»-fusjon ble vedtatt i styret 18.03.2011, og en endelig sletting av Atlungstad Drift ble registrert i Brønnøysundregistrene 26.05 2011.

Igjen på organisasjonskartet var de to andre nevnt ovenfor, og slik er det fortsatt. Klubben og driften, i dagligtale, samarbeider selvsagt, men har hver sin organisasjon.

Administrasjonen har vokst i takt med banens utvikling. Mens den i dag består av Adm.dir. Pål-Jan Stokke i full stilling og Olav Mathiesen i 80 % stilling på årsbasis, pluss noen flere i sommerhalvåret/sesongen, så var det ikke slik helt fra 2006/2007.

Den første som ble ansatt var Olav Mathiesen. Han ble midlertidig ansatt fra august 2006, og fast fra august 2007. Da han begynte var det to skoleelever der på deltid. Videre var Ulf Lennartson ansatt i 2007 og 2008.

Andre som har hatt ansettelsesforhold er Caroline Jonassen i 2007, Håvard Lunde i 2008 og Ane Furulund i 2009. Etter det er det flere som har vært innom på ulike «tiltaksmidler», men de som er nevnt her har hatt ordinære **ansettelsesforhold** i det tidsrom de har vært her. Av de med lengre engasjementer nevnes Kai Andersson, Frode Imislund og Jan Erik Multhagen.

Pål-Jan Stokke ble klubbens første daglige leder, og han ble ansatt fra 1. juli 2009.

Daglig leder: Pål Jan Stokke

Olav Mathiesen

Proer

Atlungstad Golfs første pro var **Pär Sundberg**. Han ble ansatt fra 01.03.2007, som sportssjef og utviklingsleder, og kom fra en stilling i Golfforbundet. Han var pro t.o.m. sesongen 2013, da han valgte å tre tilbake og gå over i en annen jobb utenfor golfen. Etter Pär kom **Marcus Thim**, også han fra den andre siden av Kjølen. Marcus var der i to sesonger: 2014 og 2015.

Fra og med sesongen 2016 har **Monica Andrén Gundersrud** og **Gabriella Andrén Gundersrud** vært proer på Atlungstad. Mens Monica opprinnelig er fra Elverum, mange husker henne som en god golfspiller fra nittitallet (to kongepokaler!), føyer Gabbi seg inn i rekken av proer hentet fra Sverige.

Ikke tilfeldig det, da Sverige ligger langt foran Norge både i antall baner, og antall spillere på de forskjellige tourene både for damer og herrer, og så også i antall proer rundt om i Norge.

Pro: Monica Andrén Gundersrud

Pro: Gabriella Andrén Gundersrud

Greenkeepere

Banens første headgreenkeeper var **Tor Senstad.** Han var for øvrig byggeleder for Skaaret den siste delen av byggeperioden.

Hans ansettelsesforhold varte fra 01.01.2008 til 01.04.2009. Etter han fulgte en periode med Petter Marthinsen som sjef for banearbeidet. Han ble ansatt fra 01.02.2008 som greenkeeper, og som midlertidig headgreenkeeper fra 01.02.2009 til 31.12.2009. Han sa opp på Atlungstad pr. 31.08.2013. I rekken av personer hentet fra andre siden av grensa kom Stefan Sandegård til Atlungstad som headgreenkeeper fra 01.01.2012.

Greenkeeper: Stefan Sandegård

Da hadde han allerede i to år vært engasjert på konsulentbasis. Han hadde i kortere eller lengre perioder vært innom både Rena, Trysil og Elverum. Godt utdannet og ikke minst med stor og lang erfaring har han løftet banen på mange måter siden han kom til Atlungstad.

Streng, som han skal være, i forhold til når banen skal åpnes på våren og stenges på høsten, og litt av en altmuligperson med maskiner og hender.

Stefan ser fortsatt på forbedring av greenene som sitt hovedfokus på både kort og lang sikt. Studier både på Bogstad i Oslo og Myklagard på Kløfta har både gitt ideer om hva som kan gjøres med det som er, samt innkjøp av nye maskiner og også samarbeid om dette med Myklagard.

Forventningene om at dette skal heve banens standard er absolutt der, men ingen tror på mirakler. At Stefan og hans menn gjør det de kan, og litt til, er det ingen som tviler på. Så da får en bare se.

Stefan har også, i samarbeid med banekomiteen, gjort mange andre forbedringer som har gjort Atlungstad til en bedre og mer attraktiv bane å spille på. «Slem» rough mange steder er nevnt tidligere.

Mange steder er den gradvis blitt erstattet av beplantning som både forskjønner banen, og gjør den til en morsommere bane å spille. Dårlige slag skal «straffes», men ikke nødvendigvis dobbelt, slik det var mange steder på banen tidligere. Mye er gjort på banens frontnine, i forhold til at alle såkalte skogsområder er ryddet og tynnet. Dette har gjort banen om mulig enda vakrere, og blir stadig kommentert av greenfee-spillere. Jeg har tidligere skrevet at ingen golfbaner blir såkalt «ferdige». Mulighetene for endring og utvikling er alltid der, men det koster penger og det tar tid.

Hvis en tenker på anlegget slik det fremsto ved den offisielle åpningen i august 2007, og hvordan den fremstår i dag, så har det skjedd MYE, og det blir spennende å følge hva som skjer fremover.

Brennerikjelleren

Den østre del av hovedbygningen til Atlungstad brenneri, består av det som i tre etasjer kalles «Frørenseriet». Den nederste etasjen rommer det som i løpet av de siste årene har blitt benevnt Brennerikjelleren.

Forhistorien til at dette lokalet gjennom mange år har kunne bli brukt som et selskapslokale, både for klubben og ellers, er følgende: Anne Mari og Hans Erik Stadshaug brukte først «ei god arbeidsuke» på rydding utenfor døra og ned til bekken. En gjeng de fikk med, på 12 personer, ble deretter med på å rydde ut den verste møkka inne. Grave støv ut av vinduskarmer og kroker.

Denne dugnaden skjedde 15. april i 2007. Etter denne oppstarts-sjauen, var deler av denne gruppa med på flere runder med vask og rydding, som gjorde at en etter hvert kunne starte malearbeidet. 40 timer og 65 liter hvitmaling senere fra Anne Mari's hånd, fremsto rommet som noe som kunne brukes til sosiale samvær.

En del oppgradering har skjedd siden det ble tatt i bruk første gang. Lydanlegg, multimedia-anlegg til konferanser etc., hensiktsmessig møblering og mer til har gjennom årene gjort det til et attraktivt selskapslokale sommerstid.

Dugnadsgjengen slapper av etter endt dugnad i Brennerikjelleren 15.april 2007

Det er både med interne arrangementer, dvs sosiale treff etter turneringer, og eksterne arrangementer, som bursdager, bryllup etc. En utfordring her har vært at det ikke er vann og kloakkfasiliteter tilknyttet kjelleren, så t.o.m. sesongen 2017 har det stått en toalettbrakke rett utenfor. Den er nå, etter pålegg, fjernet, og dette gir store utfordringer i forhold til videre bruk som tidligere. Dette henger pr. skrivende stund (mai 2018) litt i lufta.

I sammenheng med Brennerikjelleren, hører også forholdet til eieren av bygningsmassen: Hoff Potetindustrier, og Atlungstad Brenneri lokalt.

Selve golfbanen ligger på grunn som leies av Atlungstad gård. Bygningsmassen der det er verksted, skap til utstyr etc. leies fra «Brenneriet», som det kalles i dagligtale.

Den første avtalen med Hoff Potetindustrier skriver seg fra 04.07.2006. Avtalen gjaldt «Frørenseriet» (i tre etg., inkl. brennerikjelleren), verkstedbygningen, bestyrerboligen (nå shop/kontorer) og disponentboligen fra et noe senere tidspunkt.

Det ble skrevet en ny avtale 04.07.2011. Da ble Atlungstad Brenneri revitalisert, og denne avtalen, som var en midlertidig avtale, ble da gjort med Atlungstad Brenneri, og ikke Hoff Potetindustrier. Den endelige avtalen ble skrevet under den 12.12.2014.

Nå, senest på nyåret i 2018 har det vært forhandlinger om ny avtale, bl.a. med tanke på å utvide klubbhusfasilitetene. Disse har ikke ført frem, og står pr. i dag stille.

Brygga

Selv om den nye Skibladnerbrygga ikke har noe med Atlungstad Golf å gjøre i og for seg, så er det verdt å ta med noen ord likevel.

Det var Atlungstad Golf som først begynte å sysle med planene om å få bygd brygga etter «gammel modell». En fant ved lavvann rester etter «noe som hadde vært en gang», og NVE ble kontaktet for grunnundersøkelser, og ideen skred langsomt fremover.

Det ble imidlertid klart at dette prosjektet ikke var noe Atlungstad Golf kunne realisere. Atlungstad Brenneri tok prosjektet videre, fikk det finansiert og realisert. Den ble bygget for å stå der i «hundre år», som det heter, og det ble lagt ned en betydelig dugnadsinnsats fra Brenneriets side, og også fra Golfklubben som bidro med dugnadshjelp. Brygga sto ferdig i 2015, og ble behørig åpnet med stor festivitas av Dronning Sonja. Tar også med at denne brygga er årsaken til at NRK's Sommerbåtserie sendte et av sine programmer fra Atlungstad i 2016. Positivt både for brenneriet og golfen å få Atlungstadnavnet nevnt i et så populært og mye sett program.

Brygga på Atlungstad.

Atlungstad Golfklubb

Atlungstad Golfklubb ble stiftet lenge før banen ble ferdig; Etter tillatelsen til byggestart i 2003 ble klubben stiftet.

Jarl Rasmussen ble klubbens første leder, og han hadde erfaring fra Elverum å ta med seg inn i arbeidet med å lede klubben. Det sier seg selv at aktiviteten i klubben i årene frem til 2006/2007 var på et helt annet nivå enn hva det er i dag.

At det på Atlungstad er to adskilte enheter, i den forstand at Atlungstad Golfklubb og Atlungstad Golf AS har hver sine styrer og klart skiller mellom hvilken enhet som har hvilken oppgave. Det ble tidlig klart at en ønsket å ha det slik. Det kan være både økonomiske og andre begrunnelser for at dette er en god løsning. Samarbeidsavtalen mellom de to enhetene ble underskrevet 12. desember 2005, og deretter godkjent av Golfforbundet.

En viktig ting klubben tok seg av i 2007 var å fremforhandle avtaler med Elverum, Sorknes, Nes og Mjøsen GK, slik at medlemmene i Atlungstad hadde tilgang på spill før det kunne spilles på Atlungstad.

Allerede i den første årsberetningen som undertegnede har tilgang til, 2005-2006, er det to viktige stikkord: Ungdomsarbeid og dugnad. Dette arbeidet har kontinuerlig vært i fokus i alle år. Ungdomsarbeidet er klubbens fremtid, og dugnadsarbeidet er helt nødvendig for både klubben og banen for at hjulene skal gå rundt.

Vårt første klubbhus:
Ei brakke plassert til venstre for Brennerikontoret sett fra dagens klubbhus.

Dugnadsarbeidet er behørig omtalt flere andre steder, og jeg slår bare fast en gang til: De som sier at dugnadsånden begynner å bli noe som hører fortiden til har ikke vært på Atlungstad. Her er den så til de grader tilstede. Mens styret de første årene selv fordelte oppgavene, og engasjerte medlemmer til å utføre enkelte oppgaver, har det etter hvert blitt ganske mange komiteer, som sorterer under styret.

I 2018 er det følgende komiteer
i Atlungstad Golfklubb:

Turneringskomiteen, Damekomiteen, Senior komiteen, Junior & elitekomiteen, Bygg & Teknisk komite, HCP-komiteen, Banekomiteen og Medlems & Aktivitetskomiteen (MAK). Et blikk tilbake i årsberetningene, viser at allerede i 2010 eksisterte de fleste av disse komiteene. Noen har skiftet navn, noen har blitt borte, og jeg nevner litt om en av disse.

I 2010 var det en komite som het: Båt & Bryggekomiteen. Det er verdt å se denne i sammenheng med det som er skrevet tidligere om brygga. Det var Atlungstad Golf som gjenopptok ideen om å gjenskape den gamle brygga, og tok kontakt med NVE i forhold til grunnundersøkelser. I takt med prosjektets størrelse og det økonomiske aspektet her, så ble denne komiteen lagt ned på årsmøtet 8. februar 2012. Brygga ble deretter et prosjekt drevet av Atlungstad Brenneri, men golfklubben har lagt ned dugnadsinnsats også her.

Turneringer er det verdt å ta med litt om. Av klubbturneringer som er i dag, og som har vart noen år er selvsagt klubbmesterskapet, i alle klasser, en årlig begivenhet.

Videre er det etablert en «Torsdagsturnering», som starter kl. 09.00 på torsdager, og som i 2017-sesongen flere ganger samlet over 50 deltagere ukentlig. Atlungstad Match er, som det ligger i navnet en matchplay-turnering, og det kåres en vinner her utpå sommeren, etter diverse runder med match over 18 hull.

Ladies Aquavita-turneringen på høstparten har i mange år vært en populær turnering med stor oppslutning og stor stemning. Når det gjelder interne turneringer har det også vært flere, men stopper oppramsingen der. Det er imidlertid absolutt verdt å nevne at Atlungstad etter hvert har fått et navn nasjonalt som mesterskaps– og turneringsarrangør.

Forrige års NM, som ble betegnet som det mest vellykkede noen gang arrangementmessig, er selvsagt et høydepunkt, men også Norges-cup, Junior-NM, flere seniorturneringer står på lista over vellykkede arrangementer med god Atlungstad-reklame. Tor Einar Heia og hans stab i turneringskomiteen har gjort en stor jobb med disse, og kommer sikkert til å levere også i fremtiden.

Gotmar Rustad serverer akevitt under Ladies Aquavita-turneringen.

Nylig gjenvalgt leder for Atlungstad Golfklubb, Kjell Kringsjå, uttaler før sesongen 2018 starter, følgende visjon:

«Å opprettholde og videreutvikle det gode miljøet i klubben og at den utrolige dugnadsånden består samtidig som vi klarer å øke antallet medlemmer. Gjennom et fortsatt tett og godt samarbeid mellom klubb og drift skal Atlungstad være til glede for alle og vi skal alle kunne kjenne oss stolte av anlegget og klubben.»

Følgende har vært ledere for Atlungstad Golf siden stiftelsen av klubben i 2003:

2003-2007	Jarl Rasmussen
2008-2010	Kjell Kringsjå
2011-2012	Kari Bjørseth
2013-2016	Runar Skjemstad
2017-	Kjell Kringsjå

Æresmedlemmer
Atlungstad golfklubb har pr. 2018, 3 æresmedlemmer:

Finn O. Liberg	Utnevnt i 2007 ved åpningen av banen
Jarl Rasmussen	Utnevnt i 2013
John Skjemstad	Utnevnt i 2016

Jarl Rasmussen utnevner Finn O. Liberg til æresmedlem ved baneåpningen 18.aug 2007. Jarl Rasmussen ble selv æresmedlem i 2013.

John Skjemstad ble æresmedlem på årsmøtet i 2017. Her fotografert med kona Ingebjørg Skjemstad på St.Hans feiring på Atlungstad.

Atlungstad Golf og fremtiden

Klubbhusplaner

Ønsket om et større klubbhus, med flere muligheter til bespisning som et av forbedringsområdene, har vært der en stund. Men som en ung klubb, med ønske om å trygge økonomien før en gjør reelle tiltak, har dette til nå bare vært på plan- og tenkestadiet.

En liten «nøtt» i denne kabalen har vært det som omtales i det daglige som Disponentboligen. Denne har vært Atlungstad Bryggeri's eiendom, og Atlungstad golf har leid/disponert deler av den i mange år.

Ønsket om å overta boligen har vært der lenge, men prisen som vi kunne leve med i en slik transaksjon har ikke vært der. Dette løste seg sent i 2018, og partene kom til enighet om pris. Rett etter overtakelsen var det en vannlekkasje, som ødela deler av

1. etg. i den forstand at alt måtte rives inn til reisverk for å kunne benyttes videre.

Fra å ha kommet stykke på veg med planene om å bygge et nytt klubbhus nedover mot greenen på hull 18, kunne en nå endre den planen mot å få til i hvert fall deler av dette i Disponentboligen.

Det ble tenkt og prosjektert og tegnet av fagfolk og fra administrasjonens side, og mandag 29. april startet en rivedugnad med ivrige dugnadsarbeidere. I løpet av få dager ble alt unntatt reisverket og bærevegger i første etg. revet og kjørt bort. Fire containere med til sammen 55 kubikk, for det meste treverk, ble kjørt bort.

Mandag 6. mai startet «Prosjekt disponentbolig», som skal bli til det klubbhuset og forsamlingslokalet som har vært etterlengtet.

Et sted for møter, kurs, arrangementer i forbindelse med turneringer og kanskje utleie til selskaper. I en bransje hvor marginene er små, vil det alltid være nyttig med tilleggsområder hvor en kan drive med forretningsutvikling. Det vil også knyttes et mindre anretningskjøkken opp mot byggeprosjektet, et kjøkken hvor ikke produksjonen er i fokus, mer et kjøkken for enklere servering og aktivitet. Hele 1. etasje bygges også i tråd med gjeldende krav i forhold til universell utforming.

2. etasje står på planen for vinterarbeid. Den ivrige og alltid villige komiteen for bygg- og teknisk arbeid tar stadig nye oppdrag. Det ønsker de også å gjøre med å sette opp 2. etasje til en herberge-modell med 4 doble rom, 1 familierom samt bad og toalett. Dette arbeidet iverksettes senhøsten 2019.

Banen og administrasjon

Det kan ikke stikkes under en stol at greenene har vært golfbanens akilleshæl gjennom noen år. Banen er fortsatt ung. Det hogges og tynnes, det plantes og ny beplantning forskjønner banen både her og der. Men: Greenene har til tider trukket ned helhetsinntrykket.

Prosjekt «greener» har stått øverst på Stefan og hans mannskaps prioriteringsliste de siste par årene. Lufte og skjæremaskiner, sand-innsprøytningsmaskin er kjøpt. Samarbeid med andre klubber på Østlandet, både hva lån av maskiner og utveksling av kunnskap har foregått, og en håper selvsagt at dette skal bære frukter etter hvert.

Mannskapet på banen er stort det samme som i 2018, dog med noen utskiftinger. De har samme fokus som tidligere, altså med greenene som et spesielt satsingsområde. Vi vil fortsette å benytte oss av Fred Åstrøm. Han er vår faste konsulent og selv om han bor i USA, så besøker han oss jevnlig og vi sender jordprøver «over dammen» for analyser. Ønsket om å bygge utviklingen og veksten på kompetanse står sterkt og vil bli viktigere i årene fremover. Vi vil da være mindre sårbare i forhold til utskiftinger i arbeidsstokken.

Ønsket om en ny driftsbygning har stått høyt hos greenkeeper. Det ble søkt byggetillatelse i 2015, tillatelsen har varighet ut 2020. Drømmen må være at nye inntekter fra disponent-boligen og flere skap for utleie kan være nok til å dekke finanskostnader på en ny driftsbygning oppe i skogen. En slik løsning vil være en flott løsning med tanke på de trafikale utfordringer vi ser mer og mer av; altså ikke lenger driftsmaskiner ved klubbhus-området.

Olav Mathiesen var Atlungstad golf's første ansatte. Etter å ha blitt midlertidig ansatt i august 2006, ble han fast ansatt fra august 2007. Høsten 2018 meddelte han styret at han ønsker å slutte 01.05.2019. Med flere gode kandidater til stillingen som hans etterfølger som Administrasjonsansvarlig, ble Hilde Pram Sveum ansatt, og hun tiltrådte 01.05.2019. Lars Gamre startet i 2018 med et fulltids engasjement i sju måneder, og fortsetter i 2019 med åtte måneders fullt engasjement. Ellers fortsetter alle som var der i 2018, godt hjulpet i shopen av en gjeng med frivillige som avlaster de faste ansatte.

Hilde Pram Sveum

Lars Gamre

Forholdet til Atlungstad Brenneri og Brennerikjelleren

I lengre tid har det vært en diskusjon mellom Atlungstad Golf og Atlungstad Brenneri om veien videre. Det har vært snakket mye om å understøtte hverandres aktivitet og om å «gjøre kaken» større. Den reviderte gjeldende leieavtalen fra desember 2014, har vært gjenstand for en del av disse diskusjonene og høsten 2018 kom partene til enighet om en ny leieavtale som skulle iverksettes fra 1. mai 2019.

Den nye avtalen førte til at Atlungstad Golf kjøpte dagens klubbhus, disponentboligen, garasjen og 4,5 mål med tomt for 600 000 kroner. Husleien ble redusert med nærmere 200 000 kroner pr år. Som motytelse måtte Atlungstad Golf gi fra seg noen krav i forhold til bygging av nye parkeringsplasser. De måtte også gi fra seg noen rettigheter i forhold til servering. Hele prosessen var god og det var to parter som både var litt fornøyd og litt misfornøyd, slik det gjerne blir i kontraktsforhandlinger.

Klubben

Kjell Kringsjå ble på årsmøtet i mars gjenvalgt som formann, og med litt endinger i noen komiteer fortsetter mange på forskjellige nivåer i klubben. Viktig å ta med er imidlertid at klubben på årsmøtet fikk et nytt æresmedlem. Knut Melby ble utnevnt som klubbens 4. æresmedlem, for sin utrettelige innsats. Både innen sitt fagområde, men også ellers har Knut vært en verdifull mann å støtte seg på gjennom mange år.

Medlemmer og rekruttering

Pr. 01.01.2019 har Atlungstad golfklubb 920 medlemmer. Dette er bra til å være en klubb som er bare drøyt ti år. Noen medlemmer vil alltid slutte, og nye kommer til. Det er allerede når dette skrives holdt et VTG-kurs i år, og en håper selvsagt at alle som går kurs vil bli like bitt som de fleste av oss er, og bli aktive medlemmer i klubben. Med god aktivitet og flyt så kanskje vi kan se Atlungstad passere 1 000 medlemmer i løpet av 2019? Det hadde virkelig vært noe.

Knut Melby